

DZIEŃ DZIECKA

Zajęcia świetlicowe
01 – 05 VI 2020r.

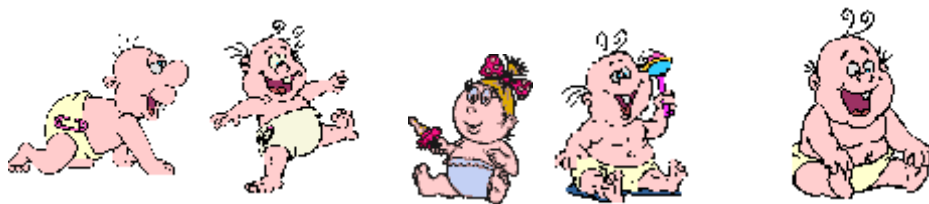
*Kochane Dzieciaki, te duże, mniejsze i te całkiem małe ☺
ściskam Was mocno i życzę cudownego Dnia Dziecka ☺*

**1. Dnia czerwca pierwszego
dzieckiem można nazwać
każdego!**

**Dzieci – słońce i radość.
Dzieci – najdroższy skarb.**

Czy wy wiecie, czy wy wiecie,
Ile dzieci jest na świecie?
Kto by to policzyć mógł
Tyle serc, i rąk, i nóg?
A choć dzieci jest tak dużo,
Wszystkie wspólnej sprawie służą,
Wszystkie pragną, pragną z całych sił,
Żeby świat szczęśliwy był.

J. Brzechwa

Ile nas jest w Polsce?

W Polsce żyje ponad 38 milionów ludzi. Trzecia część, czyli prawie 13 milionów, to dzieci do lat 14.

A ile nas jest na świecie?

Na świecie żyje ponad 6 miliardów ludzi. Dwa miliardy z nich to dzieci.

A jeżeli masz dziecko, najszczęśliwszy z ludzi,
Które jest jako ptaszek i motyl, i kwiat –
Spójrz w oczy twego dziecka... W sercu ci się zbudzi
Radość, której nie zaćmi najsmutniejszy świat...

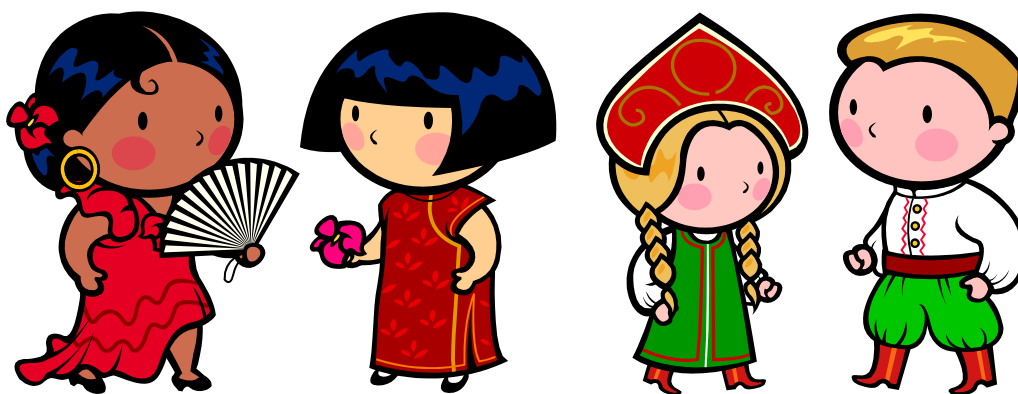
Jest podłość i jest rozpacz, i troska, i żal...
Są złe siły dokoła i jest moc zdradziecka,
Co wędnąć każe kwiatom, ptaki pędzi w dal...
Moc tę zwycięża jedno tylko: **uśmiech dziecka...**

Uśmiech dziecka - J. Ejsmond

Posłuchajcie jaka jest historia powstania Waszego święta

W listopadzie 1949 r., Światowa Federacja Kobiet Demokratycznych zainicjowała **1 czerwca** jako **Międzynarodowy Dzień Dziecka**, który miał być świętem ochrony dzieci przed wojną, krzywdą i głodem. Obecnie Dzień Dziecka znany jest już tylko w Polsce, Czechach, Słowacji, Rosji i krajach bałtyckich.

Pozostałe kraje świata świętują Dzień Praw Dziecka **20 listopada**, w rocznicę uchwalenia Deklaracji Praw Dziecka (w 1959 r.) oraz Konwencji o Prawach Dziecka (w 1989 r.). Konkurencyjne święto zaproponowała w 1954 r. Organizacja Narodów Zjednoczonych. Zgromadzenie Ogólne ONZ zaleciło wszystkim państwom organizowanie obchodów Powszechnego Dnia Dziecka i zaapelowało, aby wykorzystać te obchody do propagowania idei braterstwa i zrozumienia pomiędzy dziećmi całego świata oraz do promowania działań na rzecz ich pomyślnego rozwoju.

Zgromadzenie Ogólne w swojej rezolucji orzekło także, że każde państwo może organizować własne obchody w dniu, który uzna za właściwy. Tak, jak różne są daty obchodzenia Dnia Dziecka, różne są również zwyczaje z nim związane. We **Francji 6 stycznia** świętuje się Dzień Rodziny. Rodzice i dzieci zasiadają wówczas do uroczystej kolacji, podczas której jedzą ciasto z "wróżbami".

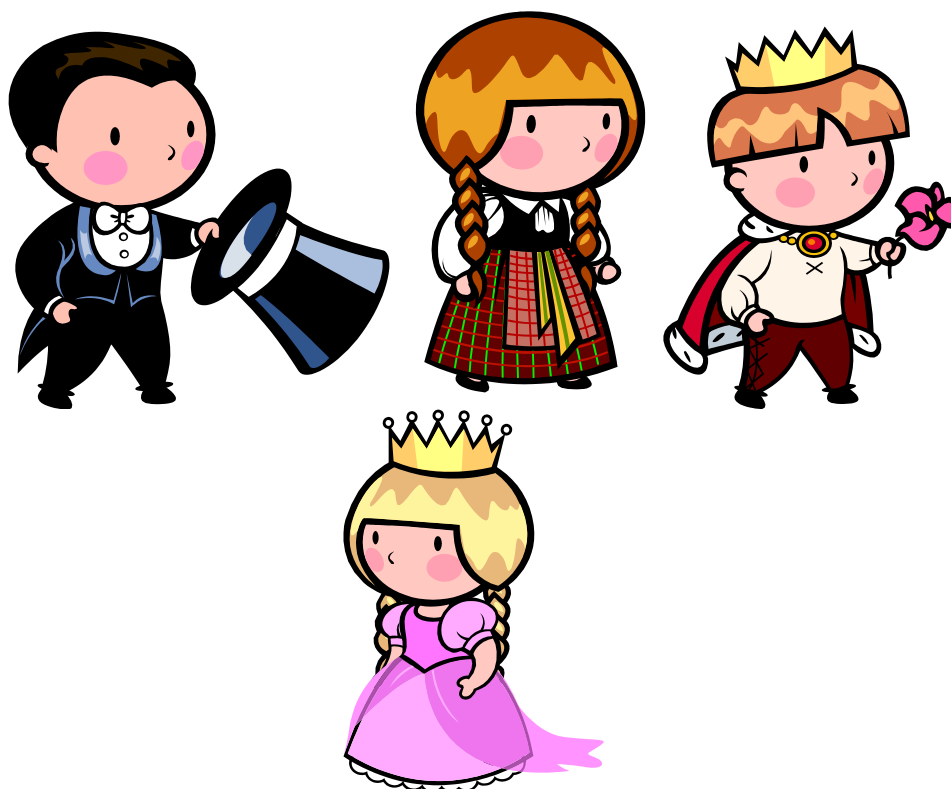
W **Japonii** Dzień Dziecka ma długą tradycję i obchodzony jest **5 maja** - choć świętują wówczas tylko chłopcy. Z tej okazji ojcowie z synami wieszają na długich masztach flagi w kształcie karpia (jako symbolu siły i odwagi) i przymocowują je na drzwiach. I tak zobaczymy całe rodziny karpia: na samym szczycie proporzec, potem karpia - tatę, karpia - mamę oraz małe karpie, przy czym liczba ich uzależniona jest od ilości dzieci w danym domu. Dziewczynki mają swój dzień **3 marca**, kiedy to przygotowują wystawy lalek w tradycyjnych strojach i piją specjalny napój ryżowy.

Z okazji Dnia Dziecka obdarowuje się też japońskie dzieci balonikami. Niektóre otrzymują ich tak wiele, że trudno je dojrzeć pod balonowym bukietem. W **Turcji** Dzień Dziecka obchodzony jest **23 kwietnia**. Dzieci ubrane w stroje narodowe tańczą, śpiewają i puszczają latawce.

Czerwcową pogodą
poziomką pachnącą
wiąże dziś dziewczynkom
kokardy
ze słońca.
Chłopcom
złote żagle
napina na chmurze,
zaprasza w dalekie,
podniebne podróże.
I biegnie z bukietem
przez ogromny świat —
dla każdego dziecka
niesie
jeden kwiat.

Dla każdego dziecka – D. Gellnerowa

Wszystkie dzieci
na całym świecie
są takie same —
lubią skakać na jednej nodze
i lubią zanudzać mamę.

Wszystkie dzieci
na całym świecie
śpiewają wesole piosenki
i byle kamyk,
i byle szkiełko
biorą jak skarb
do ręki.

Podobno dzieci
na całym świecie
bywają niegrzeczne czasem,
lecz to nie u nas,
nie w naszym mieście —
to gdzieś za górą, za lasem.

Dzieci – D. Gellnerowa

Czego życzyć Dzieciom w Dniu Dziecka:
czarnych kotów na białych przypieckach,
burek kotów -
a może i białych...
byle były
i byle mruczały.

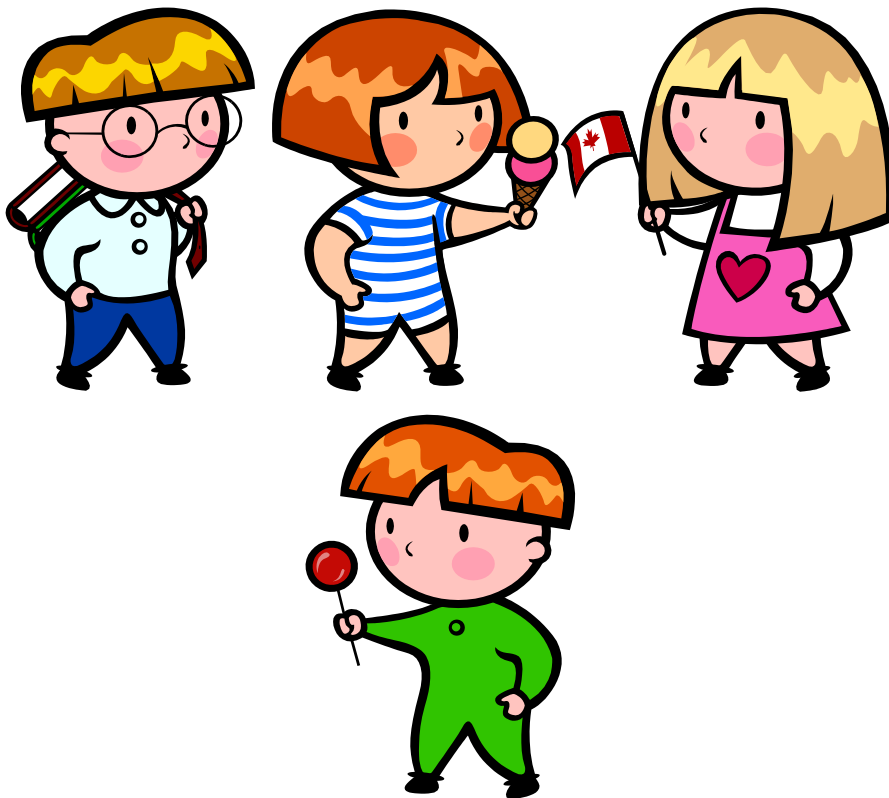
Życzę także Wam niskich okien
ze słonecznym, zielonym widokiem
a nad oknem - gałęzi kasztana
żeby kos miał gdzie śpiewać od rana.

Życzę rzeki i piasku przy rzece
na wspaniałe, piaskowe fortece.
I poziomek w leśnych kotlinach
drzew, na które dobrze się wspinać.

Życzę także wam koca, nie-koca,
który sny Wam przynosi po nocach
taki koc spełnia wszystkie życzenia:
to się w okręt, to w wyspę przemienia...
bywa też latającym dywanem
by się znowu stać kocem nad ranem.

I co jeszcze?
Już chyba niewiele:
śmiechu w domu
i lodów w niedzielę
i przyjaciół najlepszych na świecie
i wszystkiego, wszystkiego, co chcecie.

Czego wam życzyć – M. Terlikowska

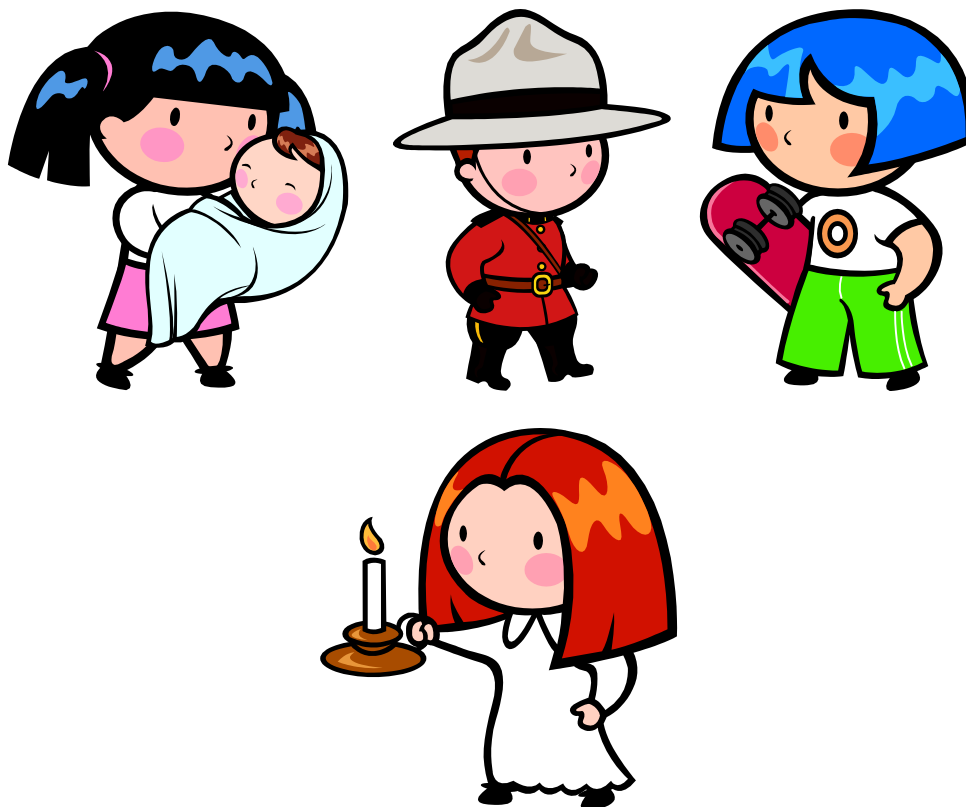

Jest taki zwyczaj już od stuleci,
że ludziom dorosłym

życzy się zwykle pociechy z dzieci.
— Pociechy z córki! Pociechy z syna! —
życzymy tacie przy imieninach.
Mama dostaje piękne laurki:
— Pociechy z syna! Pociechy z córki!

Dziadkom się życzy pociechy z wnucząt,
nauczycielom — z tych, których uczą.
Jak Polska długa, hasło w kraj leci:
— Pociechy z dzieci! Pociechy z dzieci!
Trafia to hasło pod wszystkie strzechy.
A dzieciom, to nikt nigdy nie życzy
z dorosłych pociechy...

Życzenia – W. Chotomska

Poznajcie

przysłowia o dzieciach☺

Dzieci najlepsze, gdy śpią.

Kto ma dzieci, ma i wydatki.

Dzietki podrosły, chatkę rozniósł.

Dzieci rosną dla świata, nie dla rodziców.

Po dzieciach poznajemy, że się starzejemy.

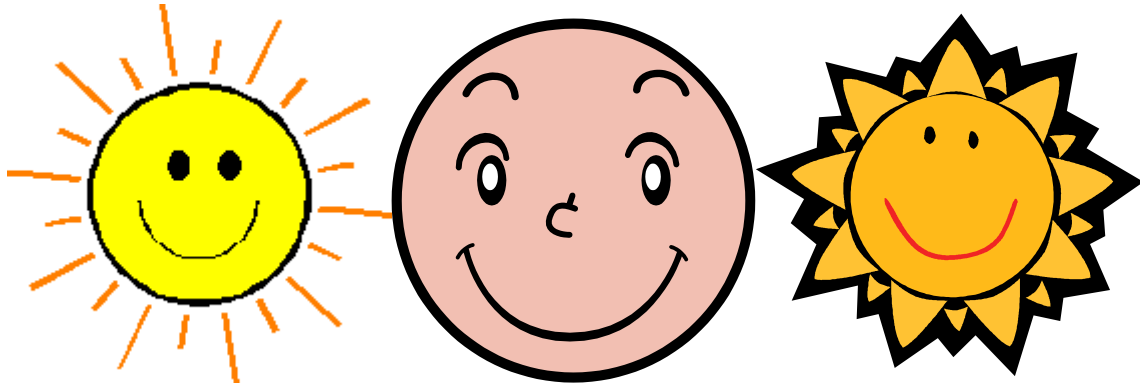
Dzieci mają płacz i śmiech w jednej torebce.

Małe dzieci – mały kłopot, duże dzieci – duży kłopot.

Dzieci, fiołki oraz bławatki – wszystko to kwiatki.

**Taki dzień jest tylko raz w roku: roześmiany, pachnący latem.
Niech się mnoży wiele, wiele razy i uśmiecha jak słońce pyzate!**

Bibliografia:

Duralska-Macheta Teresa i Turbaczewska Maja „1 czerwca – święto wszystkich dzieci”. Świerszczyk 1999 nr 11 s. 18-19

Lenkiewicz Krystyna „Wybór wierszy okolicznościowych dla klas I-III”. Warszawa, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne 1994

http://www.brpd.gov.pl/dzien_dziecka.html

<http://www.manggha.krakow.pl/new/plany2005/>

Wykorzystano materiały-biblioteka w szkole

2. Prawa dziecka

Drodzy Rodzice, kochane dzieci, tak mówi Rzecznik Praw Dziecka o Prawach Dziecka:

Co to są prawa dziecka?

Janusz Korczak powiedział kiedyś „**nie ma dzieci są ludzie**”. I to jest prawda. „Dziecko to także człowiek tylko, że jeszcze mały...”. Przecież każdy dorosły kiedyś również był dzieckiem. Tak więc, podobnie jak każdy dorosły, dziecko jest właścicielem pewnych praw i wolności. Nazywają się one prawami człowieka. Źródłem tych praw jest godność człowieka, zwana również człowieczeństwem. W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisana jest ona w art. 30:

„Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych”.

Z godności wywodzą się dwie zasady: wolność i równość, które są podstawą wszystkich praw człowieka. Wolność oznacza to, że człowiek nie jest własnością kogokolwiek, posiada wolną wolę, może samodzielnie podejmować decyzje i świadomie ponosić za nie odpowiedzialność (dziecko uczy się tego w trakcie dojrzewania). Równość oznacza, że każde dziecko ma takie same prawa i ma być tak samo traktowane przez wszystkich bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Dlaczego mówi się o prawach dziecka?

Otóż, ze względu na to, że człowiek przed i po urodzeniu (zwany dzieckiem) nie jest w stanie funkcjonować samodzielnie, uznano, iż do pewnego momentu swojego życia musi pozostawać pod opieką dorosłych.

Kto to jest dziecko?

Konwencja o Prawach Dziecka w art. 1. definiuje „dziecko” jako „każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”.

W rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka „dzieckiem jest każda istota ludzka od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności”

Najważniejszymi opiekunami są rodzice. Jednak wtedy, gdy ich zabraknie lub nie wywiązują się ze swoich obowiązków rodzicielskich lub nie dają sobie samodzielnie rady z opieką nad dzieckiem, to państwo w myśl zasady pomocniczości musi im pomóc lub przejąć ich obowiązki.

Art. 72. Konstytucji RP

Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych.

Ale to wszyscy dorośli powinni brać udział w rozwoju umysłowym i fizycznym dziecka, gdyż dzieci są największym bogactwem każdego społeczeństwa i w przyszłości to one będą decydowały o swojej wspólnotce, państwie, globie. Należy je więc bardzo dobrze do tej roli przygotować. Ma to robić rodzic, nauczyciel, lekarz, policjant, polityk itd.

Dziecko nie jest własnością dorosłych. Jest słabsze od dorosłych, dlatego też musi posiadać dodatkową ochronę przed siłą dorosłych. Taką ochronę dają im prawa dziecka zapisane w Konwencji o prawach dziecka. Konwencja powtarza katalog większości praw człowieka, ponieważ nie ma sensu zapisania np. praw emerytalnych, gdyż w Polsce uzyskuje się je dopiero w wieku 67 lat. Konwencja natomiast zobowiązuje państwo i dorosłych do szczególnego traktowania dzieci.

Prawa dziecka, podobnie jak prawa człowieka podzielone są według kategorii na prawa:

- osobiste, umożliwiające rozwój dziecka. Są to: prawo do życia, prawo do tożsamości, prawo do rozwoju, prawo do wychowania w rodzinie, prawo do wyrażania własnych poglądów, prawo do informacji;

- polityczne lub publiczne, dzięki którym dziecko wyraża swoje poglądy i uczestniczy w życiu swojej grupy, społeczności, państwa. Są to prawa: prawo do wyrażania własnych poglądów, prawo do uczestniczenia w stowarzyszeniach;
- socjalne, które są obowiązkami państwa i dorosłych do stworzenia odpowiednich warunków do rozwoju umysłowego i fizycznego dziecka. Są to: prawo do godnych warunków życia i odpowiedniego poziomu życia, prawo do opieki zdrowotnej, prawo do odpoczynku;
- ekonomiczne, umożliwiające dziecku przygotowywanie się do niezależności materialnej od innych. Najważniejszym jest prawo do nauki; ponadto ochrona prawa pracy podejmowanej, czy to w ramach obowiązku nauki czy wakacyjnego zarobku.

Ratyfikując Konwencję o Prawach Dziecka, państwo i dorośli zobowiązali się do uznania dobra dziecka za najwyższy cel w traktowaniu człowieka – dziecka. Zobowiązali się również do przygotowanie dziecka do dorosłego życia i ochrony dziecka przed wszelkiego rodzaju przemocą (niewolnictwem, handlem ludźmi, wykorzystywaniem seksualnym, pracą przymusową, udziałem w działaniach zbrojnych).

Ponadto, państwa zobowiązały się do dostosowania instytucji publicznych do działań na rzecz ochrony praw dziecka. W Polsce Konstytucja RP z 1997 r. ustanowiła instytucję Rzecznika Praw Dziecka, który stoi na straży praw i wolności dziecka.

źródło- <https://brpd.gov.pl/prawa-dziecka>

Policzcie ile jest dzieci na obrazku?

Posłuchajcie piosenki:

Mała Orkiestra Dni Naszych „Piosenka o Prawach Dziecka”

<https://www.youtube.com/watch?v=Mudintn3BM4>

Pokoloruj obrazek „Dzieci świata”

<https://miastodzieci.pl/kolorowanki/dzieci-swiata/#>

3. Klub Motyli Książkowych zaprasza na spotkanie z Kubusiem Puchatkiem.

WSZYSCY KOCHAMY KUBUSIA PUCHATKA

Hejże ha! Niech żyje Miś!
(Kto? Kto taki? Co za miś?)
Miś Puchatek, chyba wiecie.
Kubuś znany w całym świecie...

Aleksander Alan Milne

Aleksander Alan Milne z synem Krzysiem

Poznajcie historię powstania książki o Kubusiu Puchatku:

Twórcą Kubusia Puchatka jest angielski pisarz **Aleksander Alan Milne**. Napisał on książkę dla swojego synka Krzysia, który urodził się w 1920 r.

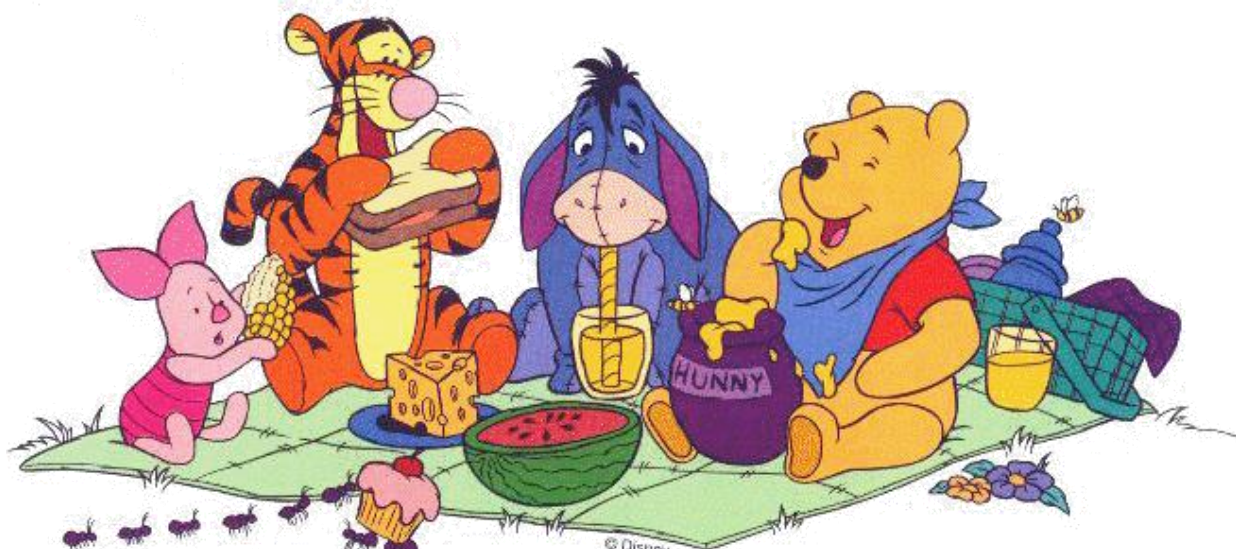
W sierpniu 1921 r. pani Daphne Milne, mama Krzysia, podarowała swemu synowi na pierwsze urodziny pluszowego misia ze sklepu Harrodsa w Londynie. Od tego właśnie momentu swój początek bierze historia Kubusia Puchatka. Pan Milne nie od razu dostrzegł potencjał literacki, tkwiący w pluszowej zabawce, ale Krzyś natychmiast pokochał Misia.

Krzyś z Kubusiem w 1928 r.

Przypatrując się zabawie swojego synka i jego fascynacji miśkiem, ojciec wpadł na pomysł napisania książki dla Krzysia - książki, która stała się szybko nieśmiertelnym klasykiem literatury dziecięcej.

14 października 1926 r. wydany został w Londynie „Kubuś Puchatek” (“Winnie the Pooh”), a w roku 1928 „Chatka Puchatka”. Większość postaci występujących w „Kubusiu Puchatku” miało swoje pierwowzory w maskotkach Krzysia. Kłapouchy był prezentem gwiazdkowym z 1921 r., Prosiaczek - podarunkiem od sąsiadki, Kangurzyca i Maleństwo pojawiły się w 1925 r., Tygrys jeszcze później. Krzyś nigdy nie miał Królika ani Sowy, ich postacie pochodzą od zwierząt zamieszkujących okolice farmy Cotchford, która należała do państwa Milne.

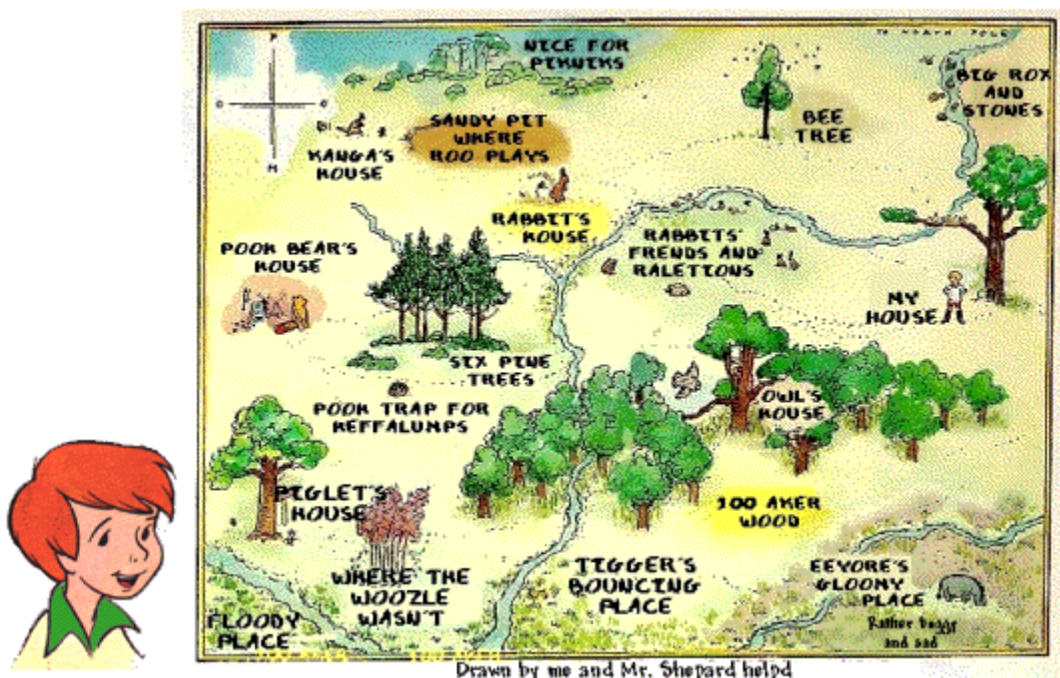

Dlaczego misia znamy pod imieniem Kubusia Puchatka?

Imię misia, Winnie the Pooh, nie poddaje się tłumaczeniu i po polsku książkowy ulubieniec dzieci nosi skrywające jego kanadyjski rodowód imię Kubusia.

	<p>Doroŝty juŝ Krzyś napisał ksiąŝkę o sobie. Opowiada w niej międy innymi, jak w czasie wojny walczył na froncie. W tej wojnie, po tej samej stronie, co Anglicy, walczyli ŝołnierze z innych krajów, takŝe z Polski. Musieli ŝe uczyó języka angielskiego, by móc ŝe wzajemnie porozumiewaó. I wiecie, czym poŝugiwano ŝe podczas tej nauki? Tekstami z ksiąŝeczek o Kubusiu Puchatku. Ŝartowano póŝniej, ŝe w ten sposób Puchatek przyczynił ŝe do zwycięstwa Anglii i sprzymierzonych z nią państw w II wojnie ŝwiatowej.</p>	
---	---	--

Poznajcie mieszkańców Stumilowego Lasu:

	<p>Kubuś Puchatek to Miś o Bardzo Małym Rozumku. Jest bardzo łakomy, stale ma chęć na małe Conieco, lubi leniuchować. Potrafi cieszyć się wszystkim i jest wszystkim życzliwy. Jeżeli nawet nie potrafi pomóc, jest dumny z tego, że się starał. Stale przekręca wyrazy i wyśpiewuje swoje mruczanki.</p> <p><i>Puchatek nie ma wiele Rozumu, ale nigdy mu się nic złego nie przytrafia. Robi rozmaite głupstwa i zawsze wychodzi mu to na dobre.</i></p>	
---	--	---

Najbliższy przyjaciel Puchatka to **Prosiaczek**. Jest mały, niezaradny i stale drżący ze strachu. Swoim wspaniałym charakterem przeważa skromny wzrost. Kubuś lubi odwiedzać Prosiaczka, a Prosiaczek Kubusia. Czasem obaj wpadną na ten sam pomysł i wówczas... *Kubuś zdziwił się, że drzwi Prosiaczkowego mieszkania są otwarte. Im bardziej zaglądał do środka, tym bardziej Prosiaczka tam nie było.*

Królik to pewny siebie organizator, pracowity i wiecznie zabiegany. Trochę lekceważy swoich krewnych i znajomych. To właśnie on zawsze organizuje różne projekty. Królik jest czasem wybuchowy, szczególnie kiedy „wbryknie” na niego Tygrys, ale pomimo tego jest lubiany przez wszystkich mieszkańców Lasu.

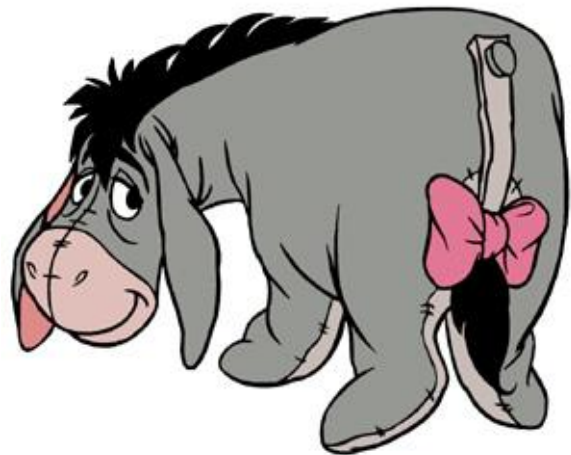

Tygrys jest znany ze swej brykającej natury, wiecznie skory do zabawy. Jego ulubionym zwrotem jest „*co tygrysy lubią najbardziej*”. Tygrys szczególnie upodobał sobie „wbrykiwanie” na przyjaciół. Ten zwyczaj często przysparza mu kłopotów z Królikiem. Lubi się przechwalać, że jest jedyny i niepowtarzalny.

W Stumilowym Lesie mieszka też wiecznie niezadowolony **Kłapouchy**. O żadnym dniu nie mówi, że jest dobry, wyolbrzymia swoje niepowodzenia. Mimo tego lubią go wszyscy za jego marzycielską naturę. Pomagają Kłapouchemu znajdować ogon, który stale gdzieś gubi.

Najmłodszy mieszkaniec Stumilowego Lasu, żyje razem z noszącą go w torbie nadopiekuńczą mamą **Kangurzą**. Tak, jak jego dobry przyjaciel Tygrys, **Małeństwo** ma ogromne skłonności do „brykania” oraz absolutnie uwielbia swego prądkowanego kompana. Nie pragnie niczego innego, jak tylko zaimponować Tygrysowi i robić to, co Tygrys robi najlepiej.

Pan Sowa należy do starszyny Stumilowego Lasu. Jest często wzywany przez Puchatka lub innych na pomoc, aby rozwiązać problem albo wyjaśnić jakieś sprawy. Słowa mądrości Sowy są czasem niewłaściwe, trudno się w nich połapać, ale jego przyjaciele zdają się tego nie dostrzegać. Uwielbia opowiadać historyjki ze swojego życia. Lubi rozmyślać.

Puchatkowy sposób na życie sprowadza się do prostego odkrycia: **Życie jest radosne, więc każdy pretekst jest dobry, żeby tę radość wyrazić.** Życzliwość, dobroć, wyrozumiałość wobec wad i słabości, gotowość niesienia pomocy czyni życie szczęśliwym – to wspaniałe cechy, więc bierzmy przykład z tej wielkiej księgi przyjaciół, jaką jest książka „Kubuś Puchatek” i „Chatka Puchatka”.

Co się stało z prawdziwymi zabawkami Krzysia?

W dziale książek dla dzieci w nowojorskiej bibliotece publicznej, stoją na półkach zniszczone zabawki Krzysia, te same, które były natchnieniem i wzorem ilustratora książki, Ernesta Sheparda.

W 1997 roku mianowano Kubusia Ambasadorem Przyjaźni przy ONZ. Warszawa potraktowała bohatera książki w sposób szczególny, nazywając jego imieniem jedną z ulic w centrum miasta. Płaskorzeźba przedstawiająca sławnego misia, prowadzącego za rączkę Prosiaczka, zdobi jeden z domów przy tej ulicy.

Nie żegnamy się z Kubusiem Puchatkiem, bo przecież **„Las zawsze będzie stał na miejscu i każdy, kto lubi puchate misie, może do niego trafić”**. I wszyscy chętnie będziemy wracać do Stumilowego Lasu, w którym wszystko może się zdarzyć...

Z myśli Kubusia Puchatka:

„Bywa, że kiedy staniesz na dolnej poręczy mostka i wychylisz się, by popatrzeć na wolno płynącą w dole rzekę, nagle zrozumiesz wszystko.”

Mini – konkurs „puchatkowy”

W imionach mieszkańców Stumilowego Lasu zostały pomieszane litery. Spróbuj odgadnąć imiona postaci z książki – dla ułatwienia zamieszczone są wskazówki:

1. SWOA – Mieszkała kiedyś we wspaniałej rezydencji pod Kasztanami.
2. TUHEPKAC – Przebrał się kiedyś za chmurkę.
3. LÓRKKI – Ma wielu krewnych i znajomych.
4. ŁUCPKAHOY – Mieszka w Ponurym Zakątku.
5. ZIRSPOCAEK – Myślał, że w Strasznie Głębokim Dole jest Słoń.
6. GZYKAURNAC – Nosi swoje dziecko w kieszeni
7. RSTYGY – Gdy kiedyś zakaszłał, Kłapouchy wpadł do rzeki.
8. ZKŚYR – Jest o rok starszy od Kubusia Puchatka.

Bibliografia:

Krajewska W. Miś zwany Puchatkiem. Płomyczek 1998 nr 7/8 s.14
„Mały poradnik Kubusia Puchatka”. Dom Wydawniczy Rebis, Poznań 1999
Milne A.A. – „Puchatkowe liściki ze Stumilowego Lasu”. Dom Wydawniczy Rebis, Poznań 1999
Sibley B. – “Hejże ha! Niech żyje Miś!” Prószyński i S-ka, Warszawa 2002
Ziółkowska – Sobecka M. Wielka księga przyjaciół – „Kubuś Puchatek” A.A. Milne’a w lekturze klasy II. Życie Szkoły 1996 nr 1 s.26-32

Wykorzystałam również fragmenty tekstów i rysunki zamieszczone na stronach:

<http://www.puchatek.hm.pl/>

<http://republika.pl/doris/kubus.html>

<http://akson.sgh.waw.pl/~kjasinsk/>

<http://marciupuch.w.interia.pl/>

<http://republika.pl/tpsg/index.html>

<http://neuron.bednarska.edu.pl/~kara/>

http://www.fhurtado.com/winnie_pooh/

<http://www.lo2.opole.pl/~puchatek/>

<http://gumisie.pl/puchatek/nowa/autor/>

<http://republika.pl/paulaostro/index.htm>

Wykorzystano darmowe materiały-biblioteka w szkole

4 - 5 Gry i zabawy z Fenkiem

Pewnie jesteście ciekawi, kim jest Fenek?

Fenek to sprytny mały lisek. Fenek ma 3 lata. Jak to na przedszkolaka przystało, wciąż zadaje pytania, jednak jego rodzice stają na wysokości zadania i odpowiadają na wszystkie. Dzięki temu Fenek uczy się nowych rzeczy i przeżywa dzięki nim wiele cudownych przygód. Oraz uczy się życia i tego jak należy postępować w różnych sytuacjach

Zapraszam Was do wspólnej zabawy z liskiem Fenkiem.

Posłuchajcie piosenek:

„Fenki to po prostu liski”

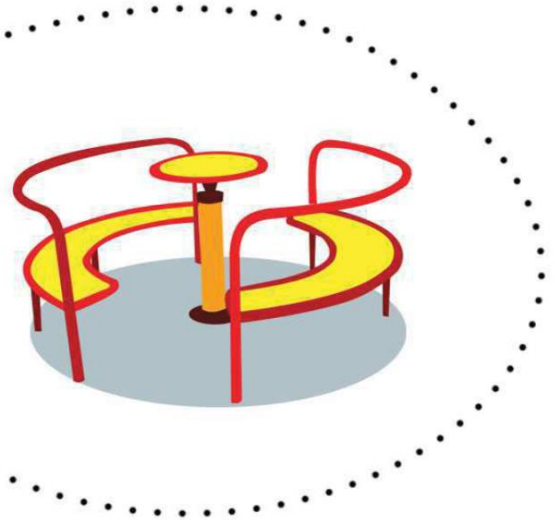
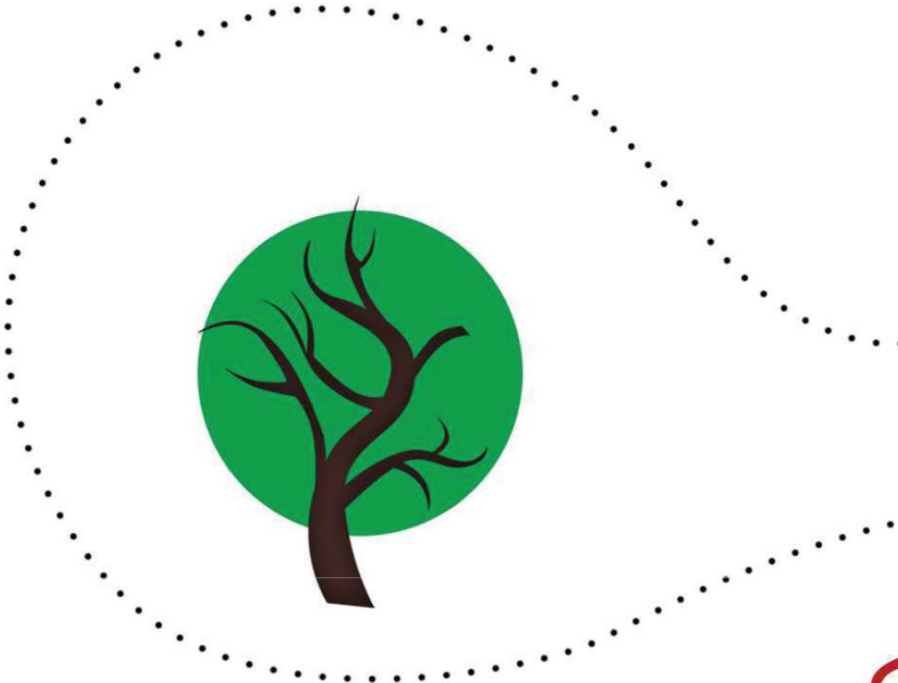
<https://www.youtube.com/watch?v=JYYVfyHyFWA>

Przygody Fenka. Wdzięczność

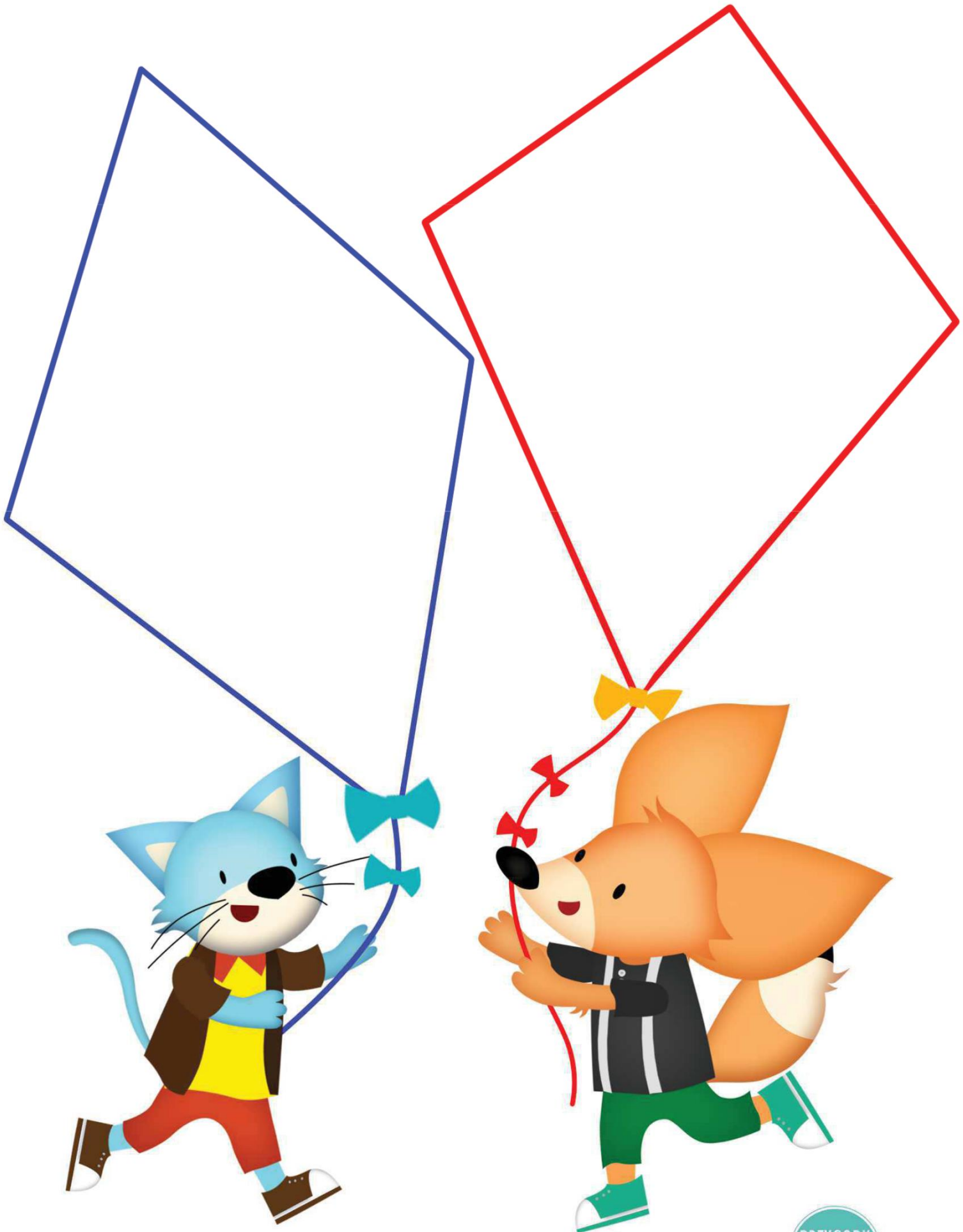
<https://www.youtube.com/watch?v=P5DJFE2LNPY>

Wykorzystano darmowe materiały-fenek. pl

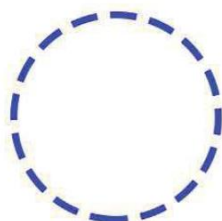
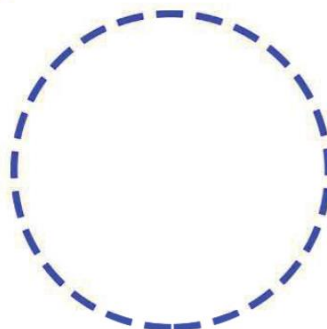
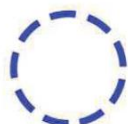
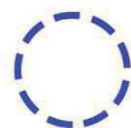
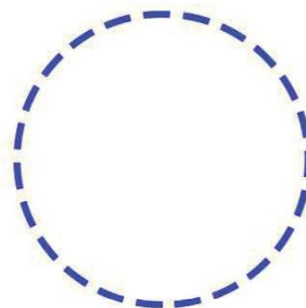
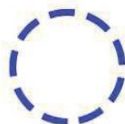
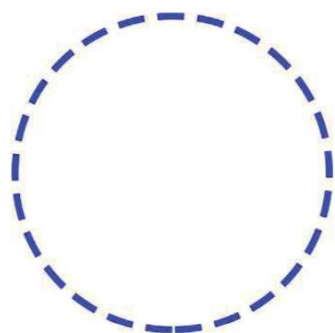
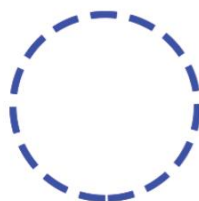
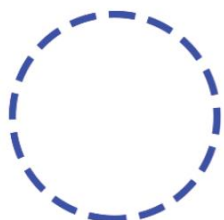
Fenek dostał od rodziców wrotki. Narysuj tor jazdy zgodnie z kierunkiem strzałki.
Jakie obiekty Fenek mija po drodze?

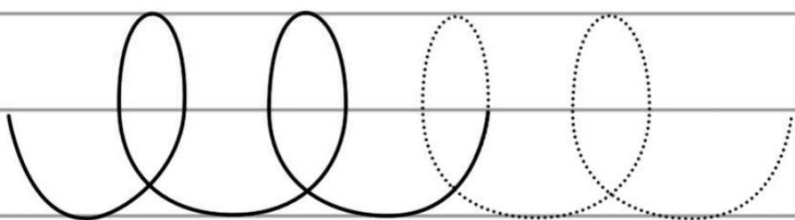
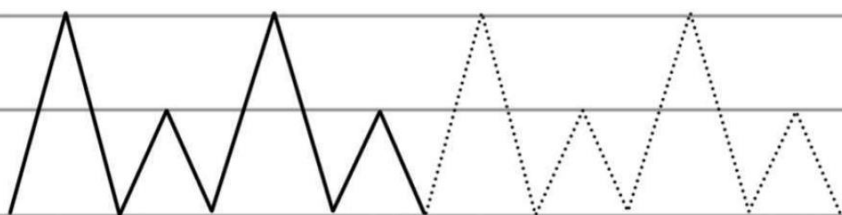
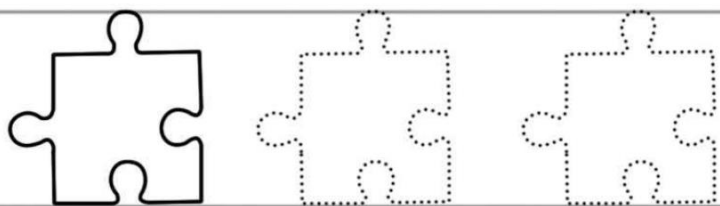
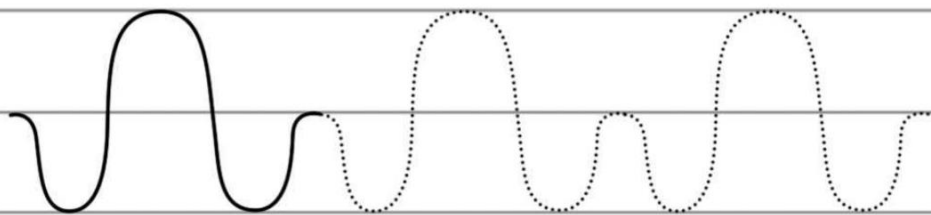
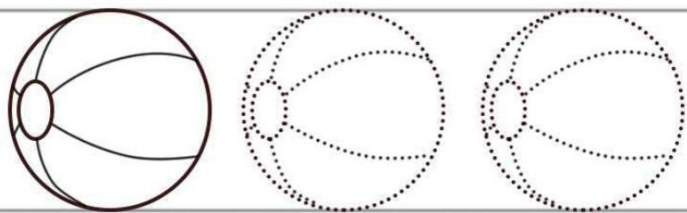
Fenek i Maks puszczają latawce. Ozdób je wzorkami.

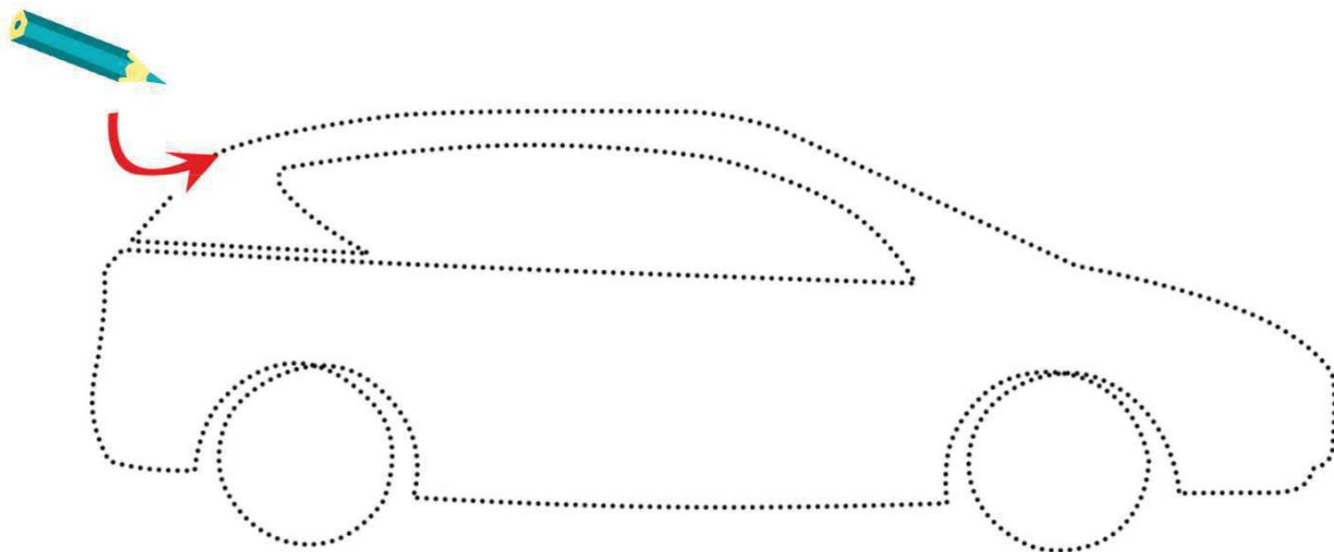
Rybka Pusia pływa w akwarium. Narysuj bańki powietrza.

Dokończ rysowanie, a następnie pokoloruj.

Obrysuj samochód. Staraj się nie odrywać ręki przy rysowaniu.

Poniżej postaraj się skopiować samochód.

Narysuj drogę od żabki do bębna. Staraj się nie odrywać ręki od kartki.

Znajdź 5 elementów, którymi różnią się obrazki.

Znajdź 7 elementów, którymi różnią się obrazki.

Rozetnij obrazek wzdłuż linii. Powstałe w ten sposób puzzle ułóż i naklej na czystą kartkę.

www.fenek.pl

Rozetnij obrazek wzdłuż linii. Powstałe w ten sposób puzzle ułóż i naklej na czystą kartkę.

www.fenek.pl

ZASADY:

Każdy gracz przesuwa się o tyle pól, ile oczek wskazuje kostka. Po drodze wypierhnia polecenia. Drabina i tęcza służą do szybkiego przemieszczania się. Cię wygrywa ten, który pierwszy dotrze do meły. **POWODZENIA!**

META

COFASZ SIĘ O 5 PÓL

POKAŻ JAK SKACZĄ ZABKA

COFASZ SIĘ O 3 PÓLA

COFASZ SIĘ NA START

IDZIESZ 3 PÓLA DO PRZODU

PODSKOCZ 5 RAZY NA JEDNEJ NODZE

IDZIESZ 2 PÓLA DO PRZODU

DODATKOWY RZUT KOSTKĄ

ZRÓB 5 PAJACYKÓW

TRACISZ JEDNĄ KOLEJKĘ

DODATKOWY RZUT KOSTKĄ

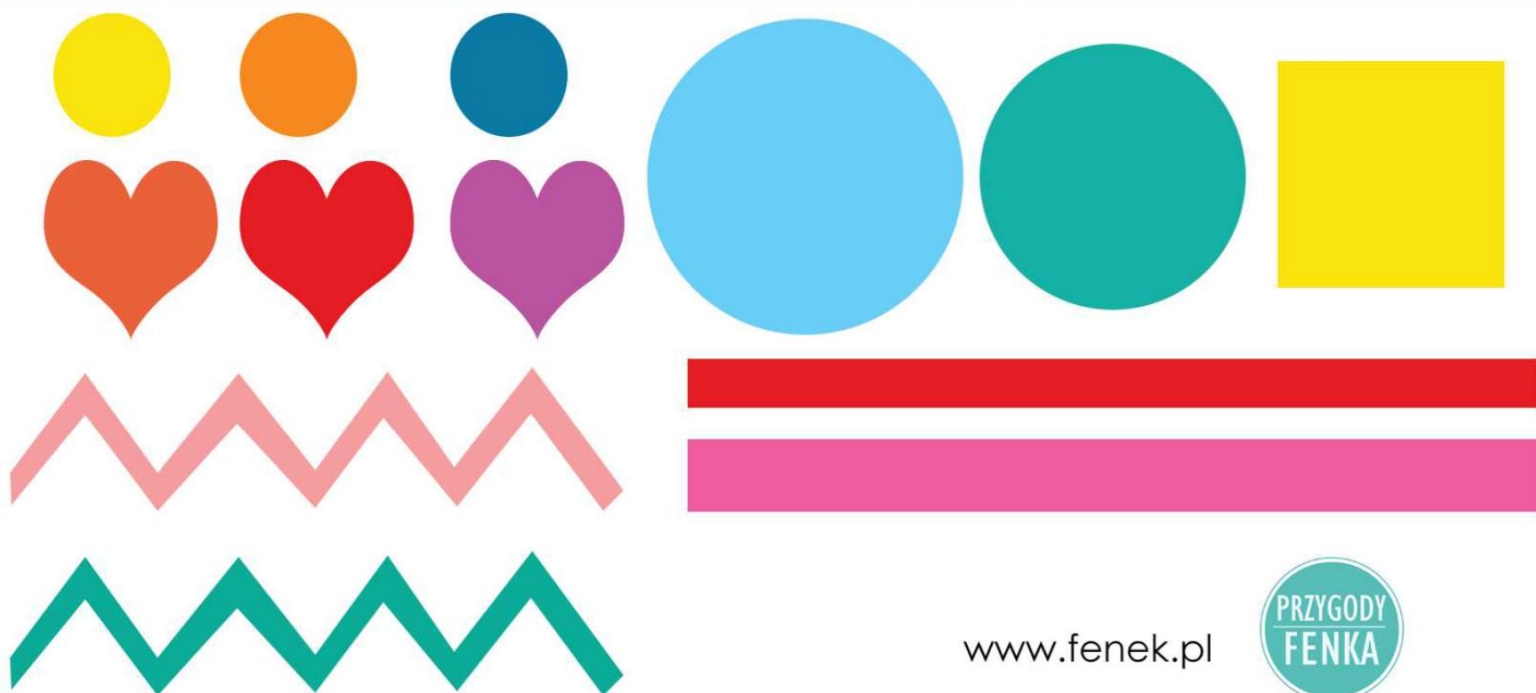
IDZIESZ 2 PÓLA DO PRZODU

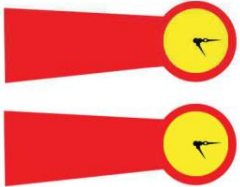

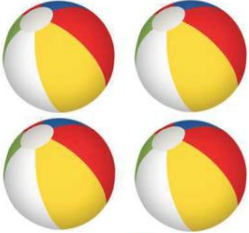
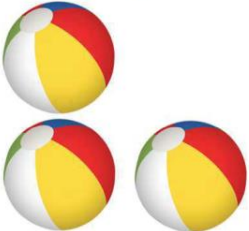

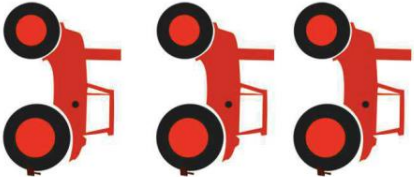

COFASZ SIĘ NA START

ZRÓB 5 PRZYSIADÓW

START!

Za pomocą gotowych elementów ozdób sukienkę mamy Fenka.
Możesz użyć też kredek i farb.

1	3	2		+		
2	4	3		+		
5	8	7		+		
6	7	8		+		
3	4	5		+		
5	3	4		+	